

VIBRACIÓ

Setmanari Catalanista Republicà

Dilluns la República va guanyar una batalla.
La va perdre l'anarco-sindicalisme.

ANY I

GIRONA, 20 DE FEBRER DE 1932

NUM. 3

Sensibilitat republicana

La reacció operada d'un temps ençà en la consciència pública, és indicativa de quelcom que fa concebir llargues esperances. Es l'afany de cloure aviat el període d'excepció, per a entrar en el de la normalitat. Ho reclama des del bé de la República, al repòs a què té dret la sensibilitat popular que viu en un estat hiperestèsic des d'un any ençà.

Si amb esperit desapassionat i crític examinem el passat immediat, haurem de reconèixer que el canvi de règim operat a Espanya, en comparació a fets similars en la història de tots els països, s'ha operat amb un mínim de trastorn i de fressa.

Es veritat que hi ha hagut fets lamentables, com la crema de convents; però no passa d'un episodi de l'espasme col·lectiu, sols possible en moments excepcionals i crítics.

Es veritat que el signe monetari ha perdut terreny i el sotsobre ha depremut la confiança del diner; però en mig d'una hecatombe econòmica mundial, hem aconseguit que no s'apujés el cost de la vida i que d'altra part no calguéssim en els perills de l'inflació fiduciària.

Es veritat que interessos respectables han patit sota el pes de mesures adverses i excessives, però també hem sentit per primera vegada damunt el negre passat de l'Espanya clàssica, la llibertat de consciència, i la supremacia civil, endogalades per intrusions pretorianes i teocràtiques.

Es veritat que hem vist de vegades minvar els resplandors del principi d'autoritat; però també hem aconseguit, ara, afermar aquell principi, sense recórrer a midos irreparables, i amb l'imperatiu de la voluntat popular ja cansada de tan llarga sèrie de pertorbacions demagògiques.

La República no s'ha de fer cap retrat d'haver amordagat la llibertat. Si la seva instauració era obra de tots, no es podia "a priori" tancar boques o finestres. Si tots tenien dret d'usar

d'aquesta llibertat, solament el mal ús d'ella podia autoritzar la restricció.

D'altra banda la República se sabia prou forta, per a poder ésser ben generosa.

I l'efecte ha estat el previst. Quan les propagandes dels contraris al règim, han arribat a l'abús, utilitzant un llenguatge corrosiu i de dictari; responent amb insults a la República que els deixava parlar en veu alta; quan el vas de la paciència vessada i el risc haguera augmentat amb una més llarga condescendència, la força mateixa de la lògica s'imposà prudentment i valenta. Aquesta imposició ja no fou un caprici de les esferes governants, sinó un mandat sorgit del poble. Aquesta imposició en produir-se de baix a dalt, donava una major fortitud a l'acció directriu i era una esperançadora, una magnífica decisió auto-defensiva, plenament justificada.

Opportunitat i sensibilitat ha demostrat el poble en imposar primer i en cooperar després, al manteniment del principi d'autoritat. Si en quedés un dubte, la recent vaga general — que hem de desitjar sigui l'última — ens permet esguardar clarament el futur.

El seny s'ha imposat a l'hora justa. Ara el que cal és cloure l'interinitat passada i avençar decidits pels camins normals. Bandegem de l'escena dels partits d'opinió, el confussionisme i la barreja; vingui la claredat a il·luminar les passes de tots.

La República és, usant un mot del vocabulari collectivista, una república burgesa, per què és liberal i democràtica. Voler-la adulterar amb infiltracions socialistes, i més encara soviètiques, és desnaturalitzar aquella República que el Poble va instaurar, i mentre la voluntat d'aquest Poble mania, el govern de la República haurà de tenir com un acte d'agressió a la pau pública tot intent convulsiu que es produueixi.

J. DE CAMPS I ARBOIX

Recerques històriques

(D'un assaig sobre la pena de mort a Girona)

En els primers anys del segle XVIIIè, és a dir, llavors de la guerra de Successió, en què Girona va seguir la causa de l'Arxiduc d'Àustria, són nombrosos els afusellaments. A cada període de guerra — i la nostra ciutat ha seguit massa sovint les vicissituds de les guerres — és remarcable aquesta tràgica repercussió. Hi ha els herois, els que sucumbeixen, amb noble gest, per una causa o altra. Hi ha també els desertors, o els que han incorregut en mancament de traïció, o els que no han vacil·lat a passar-se a l'enemic. Mentre aquells — els herois — són justament glorificats, els altres moren al patíbul, i de vegades hom no sap ni tan sols com se diuen, perquè, en el tràngol i en la confusió de la lluita, no hi ha pas temps per a posar en clar aquest insignificant detall — el "nom" — que és la personalitat, bona o dolenta, forta o mediocre. Són els eterns anònims de la humanitat, aquells que potser només el cor d'una mare llunyana plorarà en el silenci. Són carn de canó, carn de presiri, carn de patíbul...

Si apleguem les dades que hem trobat del segle XVIIIè en conjunt, veurem que hi ha a Girona 218 condem-

nats a mort, dels quals n'hi ha 62 que són penjats i 102 afusellats, sense que consti respecte als altres com fou acomplerta la sentència. Hi ha alguns detalls suggestius o punyents. Un va ésser decapitat. Un soldat protestant estranger anomenat Antoni Lothener "es convertí al catolicisme i morí amb molta edificació." A un altre, Francesc Ballester, li foren tallades les mans abans de portar-lo a la forca. Dos foren indultats.

Vint-i-quatre reus eren fills d'aquesta "província", 43 de la resta d'Espanya i 135 eren estrangers. El nombre important d'aquests s'explica sobretot per les guerres, en les quals prenien part, en virtut de lleves forçoses o per esperit d'aventura, molts "sense pàtria" que servien al qui millor els pagava. Aquest fet tindrem ocasió de constatar-lo sovint a la guerra napoleònica. Homes de gairebé totes les nacions d'Europa, reclutats ca i lla, venen a lluitar a la nostra terra, contra altres homes dels quals no han rebut cap greuge, sense que en el fons els interessi gran cosa la victòria de l'Emperador, car el veritable patriotisme sols el senten, entre els invasors, els francesos, que encara porten al cor la flama immortal de la Revolució i sempre voldrien per a la llur pàtria nous dies de glòria i de puixança...

CARLES RAHOLA

ZULUETA - QUIÑONES

D'ençà que la República és una realitat jocunda, la seva veu ha parlat en les grans reunions internacionals que s'han celebrat. Ara en ocasió de la conferència del desarmament a Ginebra, la República espanyola ha parlat eloqüentment pels llavis i la ment de l'il·lustre Lluís de Zulueta.

El discurs i les suggestions del ministre d'Estat espanyol, han estat llargament comentats en els medis on hi fa estada la política internacional i en les columnes de la gran premsa europea.

La veu de l'Espanya republicana en aquestes reunions, ens produeix un efecte sorprenent, acostumat com estàvem al persistent silenci del senyor Quiñones de León, amic i servidor de l'ex-rei. El silenci del senyor Quiñones era l'expressió més justa de l'inexistència d'un pensament i d'una política; era la tàctica més astuta d'un monarca, que no volia compromisos i preferia estar lliure de mans per a tots els jocs que poguessin venir-li.

No importava que a canvi d'això, Espanya fes un trist paper de comparsa; en definitiva ja hi estava acostumada al llarg de l'absolutisme imperant d'Àustries i Borbons.

La diferència és grossa: a un aristòcrata lacaitzat del monarca, oposa la República l'alta intel·ligència i la sublimitat de Salvador de Madariaga, l'autor finíssim de "Anglais, Français, Espagnols".

La distància entre els règims i els homes forma una equació que serà bó de tenir en compte pels bons republicans i pels que no en són.

CEMENTIRI MUNICIPAL

En compliment de la llei de secularització de cementiris dimarts passat, la Junta administradora del Cementiri de Girona va entregar a l'alcalde de la ciutat les claus del venerable clos funerari. Amb tal motiu l'alcalde ha publicat un ban en el qual s'adopten mesures d'acord amb la disposició reguladora en la matèria.

La secularització del cementiri, no és més que una conseqüència lògica de la neutralitat religiosa de l'Estat, proclamada en l'article 3 de la nova Constitució i un postulat primari del liberalisme doctrinal. Per què si l'Estat és laic, no ha d'ésser de cap confessió particular el règim d'una institució de caràcter públic i necessari, com és un cementiri.

Això en teoria; en la pràctica l'aplicació del principi legal ha de garantir la llibertat ciutadana en harmonia amb el respecte de la voluntat del difunt que mor dintre una confessió religiosa i la pràctica circumscriu en cada cas a les cerimònies i rites de la mateixa.

D'aquesta manera l'exercici de la llibertat del ciutadà està sota els auspicis de la llibertat general, i tota pugna, si es produeix, és filla d'una exageració, però mai del just terme. Sectarisme de dreta o esquerra, anti-liberal, en definitiva.

Ens plau remarcar la prudència i la comprensió que s'ha seguit per l'Ajuntament de Girona en aquesta mena de delicadíssimes qüestions. Les

El darrer experiment

UN PROBLEMA D'AUTORITAT

Si els anarco-sindicalistes de Girona volien demostrar amb el darrer intent de vaga del passat dilluns, la seva força a la capital i a les comarques, s'erraren de mig a mig, puix quedà demostrat tot el contrari.

A la capital treballà tothom. A les ciutats industrials pararen la majoria dels tallers i fàbriques certament; però en cap no hi hagué cessació del treball més que per imposició d'uns quants cap-calents d'una infima minoria. Per les dades que tenim, en cap població no hi hagué, no ja majoria, sinó ni sisquera minoria relativament nombrosa a favor de secundar el moviment iniciat a Barcelona.

Ara si els anarco-sindicalistes pretenien demostrar una vegada més la seva audàcia, la manera com uns quants homes decidits a pertorbar poden imposar-se a uns quants centenars d'altres, homes no més decidits a treballar pacíficament, la demostració ha reeixit perfectament.

Plantejada així simplement la qüestió, és només cas d'invertir els termes per a que el resultat sigui tot a l'inrevés. Que els centenars d'homes pacífics resisteixin les intimidacions i s'han acabat les vaguetes revolucionàries. No cal cap valentia especial, ni cal engegar trets: una digna negativa i una actitud ferma de no deixar-se imposar, i la tàctica de les minories audaces ha fracassat.

Ningú no deu deduir d'aquestes ratlles que nosaltres no reconeguem que en altres ocasions pot la vaga estar justificada i constituir de vegades una arma bona per als obrers. El que volem dir és que s'hauria d'acabar l'export de cultivar la vaga per la vaga,

sense com va ni com costa, sense mesurar si s'ha de guanyar o perdre, ni si respon o no a un sentiment i a una conveniència del mateix obrer. El que condemnem és aquest ridícul esport de la revolucioneta diària, de saboteig constant de l'economia i de les pròpies organitzacions obreres, de destrucció del sentit de convivència social.

Fa molt de temps que al capdamunt de les organitzacions obreres no hi ha els millors ni els més preparats, sinó els més violents. La raó ha estat substituïda massa sovint per l'audàcia i l'arribisme. I els fruits no poden ésser altres que els que ara lamentem.

La República haurà d'estudiar aquesta greu malaltia, del cos obrer català i atacar-la enèrgicament. Veiem el cas com un problema d'autoritat. Cap país no pot passar-se encara de l'autoritat. Alguns esperits primaris sembla que han cregut que amb la República podria fer-se aquest miracle. Ja veuran que no és així. Autoritat justa, autoritat enèrgica i comprensiva, que actuï sempre dintre de la llei — i fent lleis noves si cal — i assistida pels ciutadans.

Amics republicans: veieu el vell exemple de França. Veieu el més recent d'Alemanya. La novella República germànica no fou pas tendra amb els comunistes i espartaquistes. Fou pel contrari dura, com aquí cap llei ni cap costum de govern permetria. No és aconsellable que se sigui dur; n'hi ha prou amb dignitat i esperit justicier per a no deixar destruir la República!

JUST.

La setmana

EL SENY DELS POBLES

Cada dia la premsa ens notifica noves en les quals es veu que un seny esperançador va envaint els pobles d'Europa.

Era uns mesos enrera, quan el poble anglès restringí els seus idealismes socialitzadors davant una realitat pràctica. D'un temps a aquesta part, França consolida una política que afirma la seva privilegiada posició econòmica i manté l'esperit de vencedors en tots els aspectes de puixança nacional i de relacions amb l'estranger. En aquests dies, hom veu que Alemanya no s'aventura excessivament a les tentatives hitlerianes ni a les de l'extrema esquerra, i es disposa a mantenir fermament a Hindenburg, símbol de la moderació i de la pau, dalt de la seva primera magistratura. La veïna República francesa, suara esmentada, per mitjà del seu organisme de control i de frè de les excitacions de la Cambra popular, ens oferí el prop passat dimecres una crisi el fi de la qual no és altre que cercar una convivència de les forces nacionals perquè, sacrificant partidismes i allunyant indesitjables lluites interiors, l'esperit nacional s'enlairi per l'esforç, per la voluntat i amb la cooperació de tot França.

Barcelona ha donat també aquesta setmana una important prova de seny: el comportament del poble i dels obrers barcelonins en l'intent de vaga revolucionària, és fruit d'una alta consciència i d'un esperit cívic i patriòtic esperançador. L'ambient a Gi-

rona ha estat reflex perfecte del seny barceloní.

L'onada de seny sembla envair les poblacions més avançades. Mes, tal volta aquest seny sigui corolari d'una llarga experiència que únicament s'adquireix sofrint els cataclismes: segurament nosaltres no sentim el pacifisme amb el calor i la fermesa dels que han viscut una gran guerra; és probable que els obrers que coneixen la cruenta lluita anomenada "social" per les descripcions de literatura excitant, no l'avorreixen com els obrers barcelonins que han vist escriure aquesta història amb massa sang; és segur que els que s'obstinen en mantenir els excessos del capitalisme i els que planegen les extralimitacions de les extremes dretes, no han conegut directament la venjança d'un poble que ha sofert i està cansat de vexacions.

«Serà cert, doncs, que no s'adquireix el seny a que alludim, fins que l'experiència demostra que les extralimitacions són tristes activitats de les utopies? Si la contesta a aquest interrogant es pot considerar afirmativa, siguem optimistes: les onades extremistes d'un cantó i de l'altre s'allunyen de les ciutats, i com les ones que produeix una pedra al caure sobre l'aigua, cada nova oscil·lació s'allunya més del centre i cada onada, a mida que s'allunya, és més feble.

Ahir l'onada roja era a Madrid; després passà a Castilblanco... Ahir era a Barcelona; avui es veu a Tarrassa. Ahir la sofrírem a Girona; avui passa per Campdevànol...

Ahir l'onada blanca es despedia de

ENQUESTES DE "VIBRACIÓ"

La divisió administrativa de la Catalunya autònoma

PRIMER. CÒM CONCEBIU LA DIVISIÓ POLÍTICO-ADMINISTRATIVA DE CATALUNYA?

SEGON.—CÒM CONCEBIU LA DIVISIÓ POLÍTICO-ADMINISTRATIVA DE LA PROVÍNCIA DE GIRONA?

Honorat pel bon amic senyor Camps i Arboix amb la invitació de col·laborar a l'enquesta promoguda per **VIBRACIÓ**, em plau respondre a les dues preguntes que aquella publicació proposa:

I

Crec que la divisió politico-administrativa de Catalunya ha d'establir-se a base de la formació de supercomarques. La vella i tradicional "comarca", per raó de les divisions successives, ha quedat bon xic imprecisa i boirosa, i serà tasca feixuga el delimitar-la amb totes les característiques que cal estudiar en ella, per tal de fer l'estudi amb la justesa possible.

Per altra part, la comarca resultava una divisió natural molt adient quan els mitjans de comunicació no eren tan ràpids com són ara: avui resultaria la comarca, com a cèl·lula administrativa, de superfície massa esquinçada. El basar en ella l'edifici de l'estructuració administrativa de Catalunya produiria un remarcable encariment en els serveis, sense gaire compensació en un augment de comoditat: i, a més a més, les branques d'aquesta administració, en actuar sobre els elements de cada comarca, i degut a la convivència amb els naturals de la mateixa, podrien sofrir-ne en quant a eficiència, especialment en les funcions inspectors o de control.

Per totes aquestes raons, i per varies altres, que no exposem aquí per no allargar excessivament aquesta resposta, nosaltres advocuem per la constitució de supercomarques, entenent per aquestes la reunió de varies comarques amb característiques parelles. Aquestes supercomarques, podrien nomenar-se departaments, i ens apar que podrien constituir-se els següents:

Catalunya oriental, departament format per les comarques que constitueixen avui la "província" de Girona, amb capitalitat a Girona.

Catalunya occidental, departament format per les comarques del centre i sud de Lleida, amb capitalitat a Lleida.

Catalunya meridional, departament

format per les comarques tarragonines, amb capitalitat a Tarragona.

Catalunya septentrional, departament format per les comarques pirinenques del nord de Lleida, Barcelona i Girona, amb capitalitat a Seu d'Urgell o Puigcerdà.

Pla de Barcelona, departament format per la resta de Barcelona i per un interland que no deuria traspasar de Mataró i Granollers pel nord, de Vilafranca i Sitges pel sud i de Sabadell o Terrassa pel oest.

Catalunya central, departament constituït per la resta de les comarques de la actual província de Barcelona, amb capitalitat a Manresa.

II

Revisades les comarques, elles haurien de substituir els actuals partits judicials; en aquesta província, les actuals capitals de partit judicial podrien també ésser capitals de comarca: així Figueres ho seria de l'Empordà; La Bisbal, del Baix-Empordà; Girona, del Gironès; Santa Coloma, de La Selva i Olot, de la Garrotxa i Ripollès. Puigcerdà i la seva comarca pertanyerien al departament del Pirineu, i tal vegada es podria formar la comarca de la costa, amb capitalitat a Sant Feliu o a Lloret, comarca que podria estendre's fins a Calella o Arenys, a la actual província de Barcelona.

Però demés d'aquesta sub-estructuració comarcal, convindria desintegrar alguns serveis administratius en el sentit de constituir a manera de centres intercomarcals, per l'establiment d'escoles especialitzades, per la recaptació de tributs, per a residència d'inspeccions i per altres afers administratius. Indubtablement els tres centres naturals més albiradors, en els quals caldria establir aquestes dependències intercomarcals, serien, ademés de Girona, (avui centre indiscutible de les nostres comarques), Figueres i Olot. En resum: nosaltres establiríem aquests centres intercomarcals, a semblança del que foren les "subprefectures" a França.

JOAQUIM PLA

ANTENA

creències sempre respectables, s'han respectat sense veure's ofeses per excessos innecessaris i perniciosos. Esperem confiadament, que contrastant amb intranquies emprades en altres indrets, l'Ajuntament de Girona continuarà essent modèlica expressió d'autèntic liberalisme, traduït en aquesta fórmula, exponent de la consciència liberal: Defensa de la supremacia civil amb la de l'exercici de les creències religioses en l'esfera de llibertat privada dintre le snormes d'una convivència civilíssima, és a dir, europea.

AQUELLA VERGONYA

El nostre benivolgut amic i regidor senyor Dalmau i Casademont, contestant un prec de **VIBRACIÓ** respecte la vergonya que constitueix el fer servir de collectora d'escombraries el iu Onyar, recomana la cooperació ciutadana de la premsa per tal de crear ambients de civilitat i contrarestar els mals usos i els abusos dels veïns d'aquell indret públic.

A tota hora estem disposats a aportar la nostra col·laboració al millor endegament i a l'ascensió de nivell de la vida gironina, però estimem que en el cas que ha motivat les justes observacions de l'amic alludit, les excitacions verbals i els raonaments sense lletra morta, si una acció contundent, de qui pot i de qui deu, no complementa la campanya empresa.

L'abús és tan incivil, que dona la mida de la seva magnitud i del seu primitivisme, característiques de l'arrelament del vici i de la contumàcia que impulsa la seva realització. Per això mateix creiem que altres mesures de persuasió no tindran altra eficàcia que el de paraules al vent...

GIRONA TREBALLA DILLUNS

El moviment vajuista de protesta per les deportacions, fou a la nostra ciutat un fracàs sorollós. Pràcticament no s'interrompé el treball en lloc. I això que la jornada s'anunciava de bon matí amb gran traça de petards i trets, coses inusitades a Girona. Volem dir que les ganes hi eren. Perquè Girona no respongué al moviment tant estrepitosament preparat?

En primer lloc sens dubte per què el treballador d'ací ja està cansat que li manin de Barcelona estant vagues i vagues amb finalitats suspectes. Ja està cansat de fer, per compte d'altri, una revolució ridícula cada dos mesos. Ja està cansat de perdre jornals sense saber per què o sabent-ho massa. Ja està cansat d'aguantar el trontollant sindicat de Girona, rebent sempre ell.

DESPRÉS, PER QUÈ...

La població, aquella massa amorfa del carrer, — el botiguer, el petit comerciant, la dona que veí a plaça, el gironí mitjà, en fi — hi era francament hostil. I hem pogut constatar que quan el poble, així és el conjunt de totes les classes socials, és advers a un d'aquests moviments, el fracàs l'acompanya sempre. Contra aquesta força moral de coerció res no hi pot la FAI.

I en darrer terme la vaga no fou secundada perquè hi hagué autoritat. Quant l'autoritat actua damunt una cosa tant sòlida com és la voluntat de la majoria dels ciutadans i actua amb energia, però sense esperit de fer el mal pel mal, l'autoritat és acatada i venç.

Però cal que actui. A Girona l'autoritat republicana actua. Que sigui dit en elogi d'aquesta autoritat i per record i exemple a servir i a seguir si l'ocasió — cosa que no desitjem — torna.

ALERTA, REPUBLICANS!

Tothom té que apendre de les darreres extremitats convulsives, fetes pels elements inadaptats del sindicalisme caòtic i revolucionari. Tothom, i més especialment els republicans que

Reportatges de VIBRACIÓ

JOSEP VINYES, PRESIDENT DEL COL·LEGI D'ARBITRES AMATEURS ENS DIU COSES INTERESSANTS...

Hem tingut una breu assentada amb Josep Vinyes, l'antic defensor dels colors gironins en les palestres futbolístiques i que avui ostenta dignament la direcció del Col·legi d'Arbitres de Girona.

L'amic Vinyes, amb qui ens uneix una bona amistat, amb la modèstia que sempre va unida a la seva actuació, ens ha fet unes interessants manifestacions que no dubtem seran acollides de bon grat per tots aquells que s'interessin per la marxa esportiva de la nostra volguda ciutat i comarques.

—La Junta del Col·legi — ens diu Vinyes — està composta actualment, pels mateixos elements que la constitueixen a la seva fundació, excepte dos vocals que es retiraren voluntàriament per motius de salut i de treball. Fa un any i mig que actuem i farem ésser reelegits, arran de l'absurda negativa dels clubs de primera categoria, que refusaren sense donar cap motiu, la nostra col·laboració. Atenent al vot de censura, ens apressàrem a dimitir sense voler fer prevaldre els drets que ens dona el reglament de la Lliga Amateur, qual article 26, diu textualment: "El nomenament d'arbitres per als partits oficials, el faran les Juntes dels Comitès regional i subcomitès provincials, a excepció dels partits interprovincials, els quals seran designats pel Consell directiu del Col·legi."

Ja veieu, doncs, que podiem imposar-nos, però al no comptar amb la confiança de tots els clubs de primera categoria, preferirem abstenir-nos per tal de no portar una pertorbació al campionat. Contestant a les nostres preguntes, segueix dient Vinyes:

—Portem arbitrats 174 partits, oficials i amistosos en el curs de la nostra actuació. Hem arbitrats les segones categories en dos campionats, el trofeu "Copa Costa" i el "Trofeu La Rambla". També han estat sol·licitats arbitres en diferents localitats per jutjar partits de copa o amistosos, entre altres, a Palafrugell, La Bisbal, Anglès, Cassà, Olot, Caldes i Sils. També arbitrem tots els partits que celebra el "Girona F. C." en el seu terreny de joc, llevat dels de campionat, els quals són arbitrats pels professionals. En ésser sol·licitats per aquests clubs, ens anima en el nostre comès, perquè palesa abastament que comptem amb llur confiança.

—i...?

—Una sola agressió hem de lamentar i encara sense conseqüències greus. Les actes protestades són també molt poques. Els nostres associats poden equivocar-se, perquè com a homes que som, estem susceptibles a l'error, però si que us puc assegurar amb tota sinceritat, que les nostres actuacions són sempre completament imparcials.

—Arbitrarem la primera categoria en el pròxim campionat?

—Aquest, és un punt a resoldre en l'Assemblea que ha de tenir lloc abans que la dels clubs. Si la nostra Assemblea acorda fer prevaler els drets que ens donen els reglaments, nosaltres l'acatarem i el defensarem corrent el risc amb totes les conseqüències.

—i...?

—Permeteu que em reservi la contesta sobre la qualitat de joc dels equips de les nostres comarques, però si us diré quelcom sobre el desconeixement del reglament que tenen la majoria de jugadors, àdhuc les juntes. Bon nombre d'incidentes en els partits, és degut a que els jugadors protesten un fall, el públic es suma a la reclamació i al final la junta també fa

narà una conferència sobre el tema "El futur de Catalunya i l'Estatut".

L'acte tindrà lloc demà diumenge, a les tres de la tarda, a la Sala d'actes de l'esmentada entitat.

Han estat presentats al Govern civil els Estatuts d'"Acció Catalana Republicana", entitat que es projecta constituir a Sant Hilari Sacalm.

L'anunci d'aquesta nova constitució, ha desvetllat en la catalanesca vila muntanyenca un gran interès i entusiasme.

constar la protesta darrera l'acta. Us podria presentar molts individus de junta, que fora del partit, particularment, us donen la raó en discutir una jugada que no sigui produïda en un partit que jugui el seu equip, però així que la discussió té lloc amb el seu equip, llavors perden el timó i no és possible entendre's.

Podria citar casos concrets, que en convèncer-los després de molts esforços, han hagut d'escriure la protesta tergiversant els fets, per tal d'anar a cercar una solució favorable. Per mirar de subsanar, dintre els possibles, aquest estat de coses, hem pensat i comunicat oficiosament a la Lliga Amateur, de donar unes converses en les localitats on llur equip prengui part en el campionat. D'aquesta manera, reunits la Junta, jugadors i públic, podrem aclarir tots els punts dubtosos que presenta el reglament i de passada donar-lo a conèixer a tots els que mai no n'han llegit una lletra.

—I per ésser àrbitre, què és necessària?

—Saber arbitrar.

—Bé, sí, ja m'ho penso, però què més?

—Cal fer una sol·licitud per escrit, presentar-se a un previ examen teòric d'admissió a aspirant, arbitrar sis partits sense notes desfavorables i passar per un rigorós examen teòric, el qual, si s'aprova, quedeu admes com a àrbitre de segona categoria. Tenim aspirants a Blanes, i a Anglès que recordi. Tenim ben comprés el sentit de la nostra responsabilitat i procurem voltar-nos de totes les garanties perquè les nostres actuacions siguin rectes i justes. Dintre la nostra modèstia, podem vantar-nos de tenir una bona organització, superior a la dels professionals, puix en casos d'accidents, tenim establerta una aliança amb la Mutual Esportiva de Catalunya i també tenim la nostra Mútua, que preveu àdhuc la manca de treball i ajuda a mida de les seves forces, a favor dels associats que queden sense feina.

El nostre goig més gran, és sentir-nos sostinguts amb la confiança dels aquestes converses que projectem, esclubs. Esperem que en portar a cap trencarem els llaços de companyerisme i civilitat dels clubs amb el públic, fent que d'aquesta faltà els jugadors capeixin clarament llurs deures i amb llur exemple, frenin els elements pertorbadors que té cada club en son si. Si la nostra humil tasca arriba a enlairar un xic el nivell cultural de la massa esportiva de les nostres comarques, freqüentment enterbolida per la passió i el fanatisme, tots els nostres esforços els donarem per ben pagats.

Heus ací, unes belles paraules de Vinyes; no cal dir que nosaltres, des d'aquest lloc, desitgem que aquests projectes siguin prompte una realitat i que la bella tasca del Col·legi d'Arbitres Amateurs, sigui compresa i trobi en els clubs la col·laboració que tots tenim el deure de donar-li.

BOTA

(Retirat de l'edició anterior per excés d'original).

NO ÉS QÜESTIÓ DE BON GOVERN NI D'ADMINISTRACIÓ; NO ÉS QÜESTIÓ DE LLIBERTAT NI D'IGUALTAT; TRADICIÓ: ÉS QÜESTIÓ DE PÀTRIA. NO ÉS QÜESTIÓ DE PROGRÉS NI DE CARNET D'ESPECTACLES

(Frat de la Riba)

VIBRACIÓ a 10 cèntims

A precés de diversos amics i per tal de correspondre a la acollida que **VIBRACIÓ** ha meregut, així com l'afany de possibilitar l'adquisició del nostre periòdic, que no és cap empresa per a l'obtenció de guany material, des d'aquest nombre **VIBRACIÓ** es vendrà en el Kiosk de Joana Marull al preu de 10 cèntims el número solt.

Partit Catalanista Republicà

CONVOCATÒRIA DE JUNTA GENERAL

La Junta Directiva d'"Acció Catalana" d'aquesta ciutat, ha acordat la celebració de Junta general reglamentària de l'entitat pel prop-venent dimarts a les 10 de la nit.

La importància d'aquesta reunió es transllueix a través dels assumptes que han de tractar-se en la mateixa.

Sensible al que demanen les circumstàncies polítiques del moment i per tal de correspondre a les mateixes, "Acció Catalana" de Girona s'orienta en forma que possibiliti la màxima utilització política de la tònica del Partit Catalanista Republicà, com a nucli de futures realitzacions dintre la política catalana i com a centre polaritzador d'un temperament i d'una tendència que té positives i valuoses cristallitzacions en l'opinió pública.

Centrat l'objectiu, el to i el carac-

ter, es justifica, com mai, la raó d'ésser, i per tant, la necessitat biològica d'actuar, i l'adopció de mesures que facin més efectiva l'actuació.

Una renovació total, sinó en el fons en la forma, serà la finalitat de la Junta general de dimarts. Per a facilitar-ho la Junta Directiva, que ha conduït la política del partit a Girona, d'acord amb el sentit del moment, d'acord amb l'explícita voluntat dels adherits al sector ideològic local i amb remarcable èxit en els resultats primordials, presentarà a la deliberació i aprovació dels associats un programa orgànic de constitució i actuació socials, i per a donar la major llibertat de moviments a la democràcia del partit, dimitirà en bloc.

El programa orgànic constarà de les següents parts: un report del president expositiu de l'actuació seguida i de les directrius pel futur pròxim; el trasllat a un estatge social immediat, que reuneix excel·lents condicions per la seva situació, amplitud i confort; un canvi de denominació social més adient als moments que passen, amb tot l'abast, sinó d'una transformació, d'una renovació; un plan d'actes de propaganda i cultura i una declaració d'actuació política.

Es molt probable que la nova entitat s'anomeni "Foment Catalanista Republicà"; s'estatjarà en un magnífic primer pis de la Plaça de la Independència.

Atesa la importància de la reunió convocada, s'espera que tots els associats assistiran a la mateixa.

Amb motiu de celebrar l'entitat "Escut Emporità", de La Bisbal, el 34 aniversari de la seva fundació, el nostre amic senyor Martí Esteve hi do-

ter, es justifica, com mai, la raó d'ésser, i per tant, la necessitat biològica d'actuar, i l'adopció de mesures que facin més efectiva l'actuació.

Una renovació total, sinó en el fons en la forma, serà la finalitat de la Junta general de dimarts. Per a facilitar-ho la Junta Directiva, que ha conduït la política del partit a Girona, d'acord amb el sentit del moment, d'acord amb l'explícita voluntat dels adherits al sector ideològic local i amb remarcable èxit en els resultats primordials, presentarà a la deliberació i aprovació dels associats un programa orgànic de constitució i actuació socials, i per a donar la major llibertat de moviments a la democràcia del partit, dimitirà en bloc.

El programa orgànic constarà de les següents parts: un report del president expositiu de l'actuació seguida i de les directrius pel futur pròxim; el trasllat a un estatge social immediat, que reuneix excel·lents condicions per la seva situació, amplitud i confort; un canvi de denominació social més adient als moments que passen, amb tot l'abast, sinó d'una transformació, d'una renovació; un plan d'actes de propaganda i cultura i una declaració d'actuació política.

Es molt probable que la nova entitat s'anomeni "Foment Catalanista Republicà"; s'estatjarà en un magnífic primer pis de la Plaça de la Independència.

Atesa la importància de la reunió convocada, s'espera que tots els associats assistiran a la mateixa.

Amb motiu de celebrar l'entitat "Escut Emporità", de La Bisbal, el 34 aniversari de la seva fundació, el nostre amic senyor Martí Esteve hi do-

K.

Ajuntament

CARNET D'UN ESPECTADOR

Sessió de segona convocatòria presidida per l'Alcalde senyor Santaló amb assistència dels regidors senyors Palol, Dalmau, Vidal, Busquets Ventura, Julià, Pascual, Escatllar, Cerezo, Colomer, Ribas, Vilardell, Tordera, Valls, Tomàs, Bonmatí i Busquets Norat.

Llegida la corespondència oficial el senyor Santaló prengué la paraula per a donar compte al consistori que en compliment de la Constitució i de la llei de secularització de cementiris, s'havia fet càrrec de l'administració, règim i direcció del cementiri de Girona.

Explicà detingudament la gestió portada a cap prop de la Junta autònoma que fins ara ha cuidat de l'administració, requerint al senyor president de la mateixa per a que entregués les claus i documentació corresponent. Feu llegir la comunicació enviada i la resposta obtinguda, la rèplica de l'Alcaldia i per fi l'entrega per part d'aquella, dins el terme fixat, de les claus i documentació.

Posà en coneixement dels regidors d'haver fet executar l'enderroc de la valla que separava el cementiri catòlic del cementiri civil i que aquest acte pel que tenia de liberal, per la justícia que representava era una de les satisfaccions grans de la seva vida.

Digué així mateix, que fent-se càrrec dels interessos espirituals en joc, havia volgut procedir amb aquella suavitat i serenitat que és norma en la seva vida, de respecte per a tots els sentiments i per això havia defugit manifestacions tant d'un costat com de l'altre, que poguessin ofendre en el més mínim als ciutadans de Girona. Posà, per últim de manifest la perfecta harmonia que havia imperat entre la Junta del Cementiri i la presidència, de la qual se'n felicitava.

El senyor Bonmatí en nom de la minoria regionalista censurà el procedir de l'alcaldia, que al seu juí, de manera arbitrària i sens previ acord de l'Ajuntament, havia realitzat la incautació del cementiri. Protestà del fet, en llargues consideracions, i feu present que la seva minoria no acceptava cap responsabilitat de l'acte realitzat per l'alcaldia. Requerí el parer de les minories.

El senyor Palol digué que feia seves les manifestacions del senyor Santaló i que per això les comunicacions, portaven la seva signatura, per trobar-se en funcions d'alcalde accidental.

El senyor Tomàs amplià les manifestacions fetes pel seu company de minoria en el sentit que l'Ajuntament de Girona no podia incautar-se del cementiri per no estar enclavat en el terme municipal.

Li contestà el senyor Santaló dient que l'Ajuntament de Girona era propietari del cementiri i ningú més que ell tenia dret sobre el mateix. Digué que si hi ha algú amb dret indiscutible sobre el cementiri, quan es vagi a l'expropiació serà qüestió de plantejar el problema i indemnitzar amb tota justícia qui hi tingui dret.

Intervingué el senyor Cerezo abundant en les opinions del senyor Santaló.

El senyor Busquets Norat apoià les manifestacions dels senyors Bonmatí i Tomàs i es mostrà contrari a l'actuació del senyor Santaló.

En nom del grup catalanista repu-

Carnet d'espectacles

TEATRE MUNICIPAL

Gran companyia de comèdies d'Enriqueta Torres. Primer actor i director Salvador Sierra.

Debut de la companyia dissabte 20 de febrer. — Nit a les 10. "La Malquerida", creació de Enriqueta Torres i Salvador Sierra.

Diumenge, 21. — Tarde a les 4'30, estrena del poema dramàtic en tres actes i en vers "La Corona d'Espines". — Nit, a les 10, grandios programa.

TEATRE ALBENIZ

Avui dissabte i demà diumenge, tarde i nit. — Monumental i variat programa: "Los 7 Méndez". — Pel·lícula sonora "El Secreto del Abogado", incomparable interpretació de Clive Brook amb Ricard Arlen, Charles Rogers, Fay Wray i Joan Arthur. — Cinta sonora de dibuixos i la sempre interessant Revista Sonora Paramount.

Dimarts i dimecres dies 23 i 24 de febrer. — Presentació de la notable Companyia titular del Teatre Victòria, amb els eminents divos Joan Rosich, tenor, i Franco-Mar, baríton.

SALÓ GRAN-VIA

Avui dissabte i demà tarde i nit, l'opereta cinematogràfica "Bésame otra vez", per Bernice Claire i Walter Pidgeon. — "Muñeca de una Noche", per Kate de Nagy i René Navarre. — Cinta de dibuixos animats, "Boda en un charco" i Noticiari Fox sonor.

COLISEO IMPERIAL

Avui dissabte i demà tarde i nit. — Monumental estrena: "La Mujer X", per Maria F. Ladrón de Guevara, Josep Crespo i Rafael Rivelles, parlada en espanyol. — Completarà el programa el film sonor "El Jugador de Golf" i els dibuixos animats "Charlatanes baratos".

blicà i corresponent a la al·lusió feta pel senyor Bonmatí parlà nostre bon amic senyor Colomer que de manera precisa digué que amb tot i que no hi havia identitat ideològica entre els dos grups integrants de la majoria, el senyor Santaló havia interpretat fidelment la manera de pensar del grup en nom del qual parlava. Havia de declarar que la forma de procedir del senyor Santaló no podia ésser més ponderada, més assenyada ni més correcta, com ho palesa l'haver defugit tota estridència en l'acte realitzat i per tant donaven la seva absoluta conformitat a l'actuació de l'Alcalde de Girona.

Així, doncs, s'acordà aprovar la conducta seguida pel senyor Santaló, amb els vots en contra dels senyors Bonmatí, Tomàs, Valls i Busquets Norat.

Dels dictamens de l'ordre del dia hem d'esmentar el de Governació referent al funcionament de fàbriques de bliga a posar-les en condicions en el plaç de trenta dies i un de Foment sobre concurs per a l'adquisició de voreres de pedra, que donarà uns dies de treball als picapedrers.

FRIG

ostenten càrrecs de representació o autoritat.

Mentre tothom era a l'oposició, ésser amic de tots els que a l'oposició estaven podia tenir, i tenia, un cert punt de lògica. Ara que la República està establerta i que els republicans tenen el deure primordial de consolidar-la i mantenir-la, ésser amics, aliats o tenir febleses a favor dels que volen destruir-la, no és concebible a no ésser que es tingui un esperit suïcida.

Allò dels radicals socialistes francesos "pas d'ennemis a gauche" podia ésser bonic a l'oposició, però no té sentit ací pels republicans d'ara. Els afanys de justícia social, les generositats per tots aquells que propugnen reivindicacions legítimes, no autoritza unes mateixes generositats per aquells que amb consciència o sense ella, laboren contra la República.

Alerta, doncs, republicans! Alerta, que per sensible que sigui la República té enemics a l'esquerra.

MESQUINESA

En visitar les obres que l'Ajuntament porta a terme en els baluards del Governador i de Santa Clara, ara que ja es pot tenir una idea visual de l'importància urbana que llur cessió representa, hem pensat que part de Girona i en especial la premsa de dreta, ha vist amb avara mesquinesa o amb inconscient indiferència o amb minúscul partidisme la resolució d'aquest magne problema.

En aquella part d'opinió que viu recelosa en la fortalesa del seu partidisme; la que nega si pot el pa i la sal a l'adversari; la que sols estima el bé si pot fer-lo de la seva mà i valorar-lo.

Són els que silencien per a menysprear; els que denigren per a enyorrar; els que fan de la caritat cristiana un símbol acomodatic i unilateral.

Ja que no érem a l'estadi de la premsa quan la cessió dels baluards tingué radiant efectivitat; ja que ara seria desplaçat cantar "hosanna", deixeu al menys que deixem sentir una veu del cor de veus amb que la nostra contenta generositat haguera festejat l'esdeveniment.

PARAULES EXACTES

Bofill i Mates, esperit exquisit, intel·ligència subtil i orador excel·lent, home d'un alt to liberal, molt més del que ments simplistes creuen, en unes magnífiques declaracions a "El Sol" de Madrid, ha dit:

"No ens preocupen les adjetivacions en l'ús — dreta, esquerra, centre —; serem el que siguem pels nostres actes. La actuació i el to del nostre partit ens situen, abans del canvi de règim enfront dels prejudicis i dels interessos dels reaccionaris. Realitzat el saludable canvi, el nostre criteri i el nostre to ens situen automàticament al costat de les democràcies inexpertes, tant per coadjuvar la seva missió renovadora, com per a frenar, i, si fos possible impedir, els excessos demagògics que desvirtuen la República, i comprometen l'Unitat Catalana i fins dificulten la labor democràtica de tot govern, per molt d'esquerra que sigui".

Vet ací unes assenyades paraules, que tenen un profund sentit de realitat. La demagògia de dreta hi té molt a aprendre; més però han d'escollir-les com a senyal d'una tàctica els esperits pessimistes que per fas o per nefes han disminuït els entusiasmes republicans de primera hora.

EL MAL SERVEI TELEFÒNIC

En el nostre primer número, en la secció "Propostes de millores" denunciàvem la deficiència general del servei de telèfons i concretàvem la necessitat de corregir l'inconvenient que significa l'haver de carregar-se de paciència per a obtenir nova comunicació tot seguit d'haver celebrat una conferència.

Noticiari

S'assegura que la Companyia de M. Z. A. posada d'acord amb l'empresa d'autobusos Ribot, Font i Artigues, es proposen establir per a l'estiu vinent un tren directe des de Barcelona a Caldes de Malavella i vice-versa, amb l'objecte de proporcionar un viatge ràpid i de preu reduït, des de Barcelona a S'Agaró.

S'ha promogut recurs contenciós-administratiu contra acord de l'Ajuntament de Puigcerdà suprimint de l'escut de la vila ceretana la flor de llessami, per la seva condició d'emblema borbònic.

L'Ajuntament de Castellfollit de la Roca, ha acordat proveir, per oposició, que serà jutjada per Tribunal ordinari, la plaça de Metge titular, Inspector Municipal de Sanitat de quarta categoria, amb la quantitat assignada de 1.650 pessetes.

El Tribunal d'oposició, estarà constituït per don Emili Ibàñez, don Victorià Vallejo de Simón, don Jaume Gassiot Magret, don Ricard Ros Simó, don Gonçal Roch Llorens i don Josep Pons Bandranes.

La Gasetta publica una relació de 69 places de mestres i mestresses que s'han creat per a les escoles nacionals, de les quals corresponen a aquesta província, les d'Amer i Cassà de la Selva.

Per acord del Govern Xilè ha cessat en el seu càrrec de consol honorari de Xile a Port-Bou, el senyor Enrique Rafols.

El Butlletí Oficial de la Província, en conformitat amb el decret de 7 de desembre de 1931 sobre Ramaderia i Indústries pecuàries, publica unes normes per a la constitució urgent de les Juntes locals d'aquells rams, que començaran a actuar com més aviat millor.

La Sucursal a Girona de la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya ha verificat, des del dia 8 al 14 del present mes, les següents operacions: Imposicions, 84.280 pessetes; Reinteguments, 4.400 pessetes; Saldo, 79.880 pessetes.

El Butlletí Oficial de la Província, esmenta una ordre del Ministeri d'Instrucció pública, per la qual es demana al Ministre d'Hisenda que per la Direcció General del Deute i Classes passives i per les Delegacions provincials d'Hisenda, no es pagui cap renda d'inscripcions intransferibles del Deute de l'Estat, emeses baix el concepte d'Instrucció pública sense que els seus perceptors demostrin que són autoritzats per a cobrar aquelles.

El dissabte 27 dels corrents, a les deu del matí, tindrà lloc al saló de sessions de l'Ajuntament la revista anual reglamentària de Caps de Districte dels Sometents d'aquest partit judicial.

Amb motiu del XIV Congrés Geològic Internacional, el doctor Marcet Riba ha publicat un fascicle, de la zona volcànica d'Olot-Girona, el qual ha estat posat a la venda.

L'Ajuntament de Santa Coloma de Farnés ha anunciat que la fira de Sant Maties, que debia celebrar-se el dia 24 d'aquest mes, enguany es celebrarà el dia 29 que s'escau ésser dilluns, dia de mercat.

La Gasetta publica una ordre ampliant la delegació de la Duana de la carretera internacional de Port-Bou, per a les operacions d'exportació de gèneres lluires de drets.

Ha estat demanada la mà de la distingida senyoreta Maria Massó, pel nostre amic senyor Joaquim Francesca.

Moltes felicitats.

Un cop acabada la comprovació del registre fiscal d'edificis i solars en el terme municipal de Peratallada, tot seguit es portarà a cap en els termes de Das, Pont de Molins, Crespià, Dosquers, Sant Miquel de Cladells, Aviñó-

Informació esportiva

FUTBOL

Per a demà diumenge estan anunciats dos encontres de futbol, els quals deuran celebrar-se el primer a les dues de la tarda i el segon a dos quarts de quatre.

El primer partit deurà efectuar-se entre els equips Girona F. C. (Reserva) i Joventut Sportiva de Girona. Per ésser aquest partit, final del campionat Provincial, és d'esperar que donarà ocasió a un joc interessant i serà sens dubte un encontre disputat, tota vegada que el Girona F. C. (Reserva) voldrà finir la sèrie de resultats tan brillants amb una nova victòria. D'altra part la Joventut Sportiva de Girona, no deixarà d'oposar una forta resistència, auguri d'una partida força interessant.

A dos quarts de quatre donarà començ el partit que deuran disputar-se els dos primers equips Girona F. C. i Blanes F. C. aquest últim, actual campió de la segona categoria grup A de la província de Barcelona. Aquest partit donada la vàlua dels dos contendents és d'esperar que ens proporcionarà una exhibició de bon futbol.

Podem assegurar que la tarda del proper diumenge — per poc que el temps hi acompanyi — l'Estadi de Vista Alegre oferirà un magnífic aspecte, on es reuniran sens dubte tots els amants del futbol. E. M.

net de Puig Ventós i Torroella de Fluvià, per el mateix ordre que s'esmenta i per l'arquitecte senyor Rafel S. Echevarria i l'oficial senyor Ferran Arias Jurado.

El nostre bon amic senyor Josep Maria Corredor, ha ingresat en la clínica del Dr. Coll i Turbau, per tal de sotmetre's a la operació quirúrgica que reclama la lesió recentment soferta en un partit de futbol.

No cal dir com desitjem un èxit feliç i definitiu en la curació de l'amic Corredor.

L'esposa del nostre bon amic, l'industrial senyor Joan Arnay ha desllurat feliçment una xamós nena, que ve a augmentar la ventura de la seva llar.

Que la nou-nada sigui pels pares el goig d'una llarga vida.

Han estat nomenats representants de la Societat d'Autors a Sant Joan de Palamós, Palamós, Calonge i Sant Antoni de Calonge don Diògenes Sabat i Soler; i a Sils, Massanet de la Selva i Vidreres don Narcís Figueras i Donat.

El director de l'Escola de Belles Arts d'Olot senyor Pascual ha obert una exposició d'obres pictòriques originals a "La Pinacoteca" de Barcelona.

Ha estat nomenat Registrador de la propietat del partit de La Bisbal, el senyor Celestí Garcia, que exercia actualment a Pravia.

Han estat signats els nomenaments de Secretaris d'Ajuntaments als següents senyors, per als municipis que s'indiquen: de Sant Llorenç de la Muga, Pere Claró Lluquí i de Tons, Frederic Bañuls; de La Bajol, Josep Costa Rufo.

El proper dilluns, a les 20'10 sortiran de l'estació del Nord, de Barcelona, per a Lleida, Saragossa, Madrid i Cádiz, els reclutes de les caixes de Girona que deuen ésser enviats a Llarche.

Dues brigades de treballadors estan enderrocant, en la carretera del Perthús a Perpignan, els turons que en els viratges obstrueixen la vista dels conductors de vehicles. També s'està treballant per a donar un metre més d'amplària a la carretera.

A Salt s'han declarat en vaga els obrers de la secció de filats de la fàbrica Coma i Cros, per qual motiu es suspengueren els treballs en tota la fàbrica, cosa que afecta a 600 obrers d'ambdós sexes.

El conflicte està sotmès a la resolució de la Delegació regional del Treball.

La Junta Directiva d'Acció Catalana de Girona

CONVOCA I CONVIDA A TOTS ELS SOCIS A LA JUNTA GENERAL ORDINARIA, QUE TINDRÀ LLOC DIMARTS VINENT, DIA 23, A LES 10 DE LA NIT EN EL LOCAL SOCIAL, FORSA, 6, BAIXOS.

ORDRE DEL DIA:

- Aprovació de l'acta de la sessió anterior.
- Aprovació dels comptes.
- Report del president i declaració col·lectiva.
- Proposició sobre denominació i estatge social.
- Idem sobre actes de propaganda i cultura.
- Dimissió de la J. D. i elecció de càrrecs.
- Precs i preguntes.

Per la música

CONCERT HELENA LARRIEU

Teatre Municipal

Helena Larrieu a punt de retornar a la seva dolça Argentina ha volgut acomiadar-se dels seus admiradors de l'Ateneu i de l'Associació de Música donant un concert a profit de la Cantina escolar, gest que l'honora i cal agrair-li.

Aquesta jove pianista ha demostrat una vegada més posseir un mecanisme fàcil i clar, lliure d'enfarcics, i el dia que faci arribar al teclat l'intensitat dels seus sentiments, amb tota emotivitat, les seves interpretacions esdevindran perfectes.

Que no està mancada d'aquesta emotivitat, va demostrar-ho en la tercera part, dedicada íntegrament a Chopin, sobretot en els "Estudis" (núms. 1, 3, 5 i 9) i sobresortint encara més en el "Scherzo" en si bemol menor dit amb totes les subtils i fogositats característiques de Chopin. Fou molt aplaudida, i fora de programa va donar un altre Estudi de Chopin. Demés, en el programa, lluïen els noms de Scarlatti, Beethoven, Prokofiev, Debussy, Brahms i Korsakow.

El nostre Excm. Ajuntament, organitzador del concert, li féu ofrena d'oloroses flors i d'un ric ventall.

L'Associació de Música féu prestació del seu gran qua.

Desitgem que Helena Larrieu guardi sempre un grat record de la nostra terra.

COMENTARIS I NOTÍCIES

Una de les qüestions que més deuen interessar als nostres dirigents, ha d'ésser l'ensenyament de la música a l'escola.

Convencuts els pedagogs que solament amb la música poden desvetllar en l'infant aquella finor d'esperit necessària pel viure i goig de l'home civilitzat, ha desvetllat aquesta qüestió en els nostres medis culturals i afins a la música, un interès extraordinari, quasi vorejant la passió.

Cal remarcar en aquest sentit la polèmica desenrotllada en les planes de "La Publicitat" entre els mestres Barguñó i Llongueres, arran d'un article d'Alexandre Galí. Aquesta polèmica, ha girat a l'entorn de si l'ensenyament de la música a l'escola ha d'ésser l'ensenyament bàsic de la música o solament d'aquella part que podríem dir-ne de divertiment, tal com cançons amb gestos i danses rítmiques.

Nosaltres som partidaris com el mestre Barguñó que l'ensenyament de la música a l'escola sigui bàsic. El nostre desig és que els nostres infants quan surtin de l'escola tinguin aquells coneixements indispensables pot donar a l'home un gaudi espiritual per a conèixer la música i fruit en son coneixement, puix creiem que res no tan intens com la música.

No cal dir que aquesta polèmica és un preliminar de l'organització de la futura escola catalana. Qüestió prou interessant i apassionada, per a prendre-hi partit i decantar-nos nosaltres per l'opinió emesa pel mestre Barguñó.

Com a inici de l'ensenyament de la música als nostres escolars, el nostre Ajuntament sosté uns professors que creiem fóra convenient fossin controlats en llurs activitats docents, car veuríem que no tots tenen aquell esperit intel·ligent i patriòtic del Mtre. Baró, el qual tot i estant sota la tirania d'un dictadoret sapigué en tot temps aguantar el to.

Tot al revés succeeix a les escoles de nenes; en elles la professora de música sense donar-se compte del temps en que vivim ensenya a les seves deixebles unes ridícules cançons impròpies de la nostra catalaníssima Girona.

El mal que produeix la música mecànica es veu compensat quan se'n fa una aplicació intel·ligent. Això succeeix en la pel·lícula sonora "Fatalitat", passada suara en aquesta ciutat.

Es aquesta pel·lícula d'una tècnica novíssima; en ella s'empra la música d'una manera directa per part de la seva protagonista, Marlene Dietrich, la qual se'n revela una pianista formidable, i en valdre's d'aquest instrument, fa conèixer a l'espectador el seu estat d'ànim alhora frívol i tràgic.

Cal remarcar també el profit que treuen els productors d'aquest film, del sistema dit silenciós, per a reproduir la música amb una netedat admirable i els diferents efectes que en treuen. Entre altres escenes, recordem la música d'una desfilada militar, que va creixent o disminuint segons s'obri o es tanqui una doble finestra. I també cal recordar com es valen d'unes cançons russes per a que l'espectador se senti transportat amb els protagonistes en terra eslava, malgrat que la major part del drama es desenrotlli en Àustria.

Els altres aspectes d'aquest film no és en aquesta secció que cal tractar-los, però e mpla dir que en conjunt és admirable.

Es troba entre nosaltres el músic major i distingit mestre director d'orquestra, Ismael Granero, en ús de llicència, procedent d'Alacant on actualment presta els seus serveis.

Aprofitant aquesta avientesa, l'Orquestra Simfònica de Girona està preparant un concert extraordinari d'acomiadament, al que fins ara fou el seu mestre director.

Aquesta setmana l'Orquestra Simfònica de Girona ha reprès els seus assaigs preparatoris, per el concert que tindrà lloc el pròxim dijous, 25 del mes en curs, al Teatre Municipal.

JOAN GERIÓ

Hem esperat quinze dies per tal de veure si la nostra queixa tenia aculliment i venia l'esmena. No ha estat així, per que tots els abonats han continuat patint de la manca de cura i assiduitat de les senyorettes de la central telefònica, que pel que es veu o tenen massa feina en raó del llur rendiment de capacitat o s'ho prenen, com sospitem, un xic a l'aire.

El fet és que si la Companyia monopolitzadora no vol crear-se més justificades antipaties, ha de posar més cura en la bondat del servei, ni ha de deixar que siguin paraules al vent les denúncies de positives deficiències. El que paga, senyora Companyia, té algú dret a més del deure de pagar!

Si aquesta deficiència que denunciem, no té remei adequat, elevarem la nostra queixa a l'autoritat competent, puix que la cosa no pot seguir com ara.

BANDOLERISME

Els experiments de convulsió social de les darreres setmanes, han posat al descobert quelcom que ja feia temps es sospitava amb veement sospita. Es la mixtificació del pistolisme professional que ha fet camp d'operacions dels atracaments i actes de bandatge, en les organitzacions promotores de les vagues revolucionàries.

Sota el plec de la bandera roja i negra de la F. A. I. hi pullulen els desperdics socials més averiats, i així s'ha pogut dir que entre els detinguts "in fraganti" a Figols i a Terrassa, hi ha la flor i nata de llicenciats de presiri, representació autèntica de tot el bandatge dels baixos fons de la gran urbs cosmopolita.

I bé: aquests acreditats "specimens" són els que tenen el país en revolta espiritual; els qui fent esqueneta dels obrers els porten per camins desatentats; els qui falquen les rodes del govern de la República i atempten la seva existència; els qui manegen, enganyant-les, les nostres admirables masses proletàries.

Alerta, obrers! Cal que obriu els ulls a les lliçons de la realitat, i que us lecidíu a sortir de tuteles nefastes, les tuteles d'unes gents amb prou títols per a no donar-los-hi la mà o sentar-los taula.

La justícia social deguda, no s'obté per aquests medis, sinó per una legislació liberal, atenta a dotar la vida civil i econòmica de l'Estat, d'estructures que elevin el grau de cultura i de riquesa dels treballadors, obrint-els-hi totes les possibilitats a través de l'igualtat davant la llei i les normes de la solidaritat humana que fan progressius els pobles.

SANCIÓ JUSTIFICADA

Sembla que la Comissió parlamentària que entén en les responsabilitats derivades, de la Dictadura, acordà una sanció per tots els que obtingueren càrrec de nomenament directe en aquell calamitosos període; i que aquesta sanció consisteix en inhabilitar-los per un temps per l'exercici de sufragi actiu i passiu.

Suposem que la mesura es refereix a tots els que detentaren càrrec d'elecció popular, i per tant sofriran la sanció tot aquella llista inacabable de ciutadans, valgui la paraula, que acceptaren encantats càrrecs de regidors, de diputats provincials i assembleistes.

El càstic és de justícia. Així els venidors sabran que no es pot conculcar impunement el dret polític de les democràcies, i que una tan greu usurpació de funcions no passa sense pena. Per tant, el càstic a més de just serà d'una reparadora i reparadora exemplaritat. Ara sí que podrem dir allò de que "a tot porc....."

Escriuen de Llagostera

Amb la millor intenció de fer asca de catalanització adreço aquesta crònica, als bons amics del centre "Fraternidad Republicana Autonomista" en prec de que no vegin en ell, cap mena d'atac ni censura, sinó el contrari; un estímulo. Em doldria anar a ferir susceptibilitats, quan no pretinc altra finalitat que fer una lleugera crítica de símptomes acullits amb delectança encoratjadora.

Un temps encà s'ha vist amb satisfacció, que quasi tots els avisos, programes i pissarres del centre "Fraternidad Republicana Autonomista", única entitat de significació política en la nostra vila, estan escrits en català. Això és ben falaguer i tan més significatiu, quan aquesta entitat semblava desenvolupar-se seguint una directriu més aviat indiferent, per no dir-ne contrària, en la batalla de la llengua.

Actualment, "Fraternidad Republicana Autonomista" es mostra sensible en aquesta nova vida en que es mouen ja quasi bé totes les entitats polítiques i culturals i recreatives de Catalunya; i així és com per primera vegada en la seva història, hi veiem aparèixer el domàs i la llassada barrada fent costat a la bandera de la República.

Aquest fet que molts l'hauran passat per alt, no deixa d'ésser però ben significatiu, com tampoc deixa d'ésser-lo, l'exerciment d'aquesta mena de bilingüisme. Són dos símptomes representatius de l'aveng que ja s'ha fet en el camí de la catalanització total del nostre poble, un bon xic indiferent a la evolució que arreu de Catalunya ha tingut la llengua vernacle.

Davant d'aquest fet experimental que col·loca a la Junta en un lloc de gran simpatia vers la nostra llengua, així com de la benevolença amb que els socis acullen en general aquesta mixtura en unes normes que fins fa poc semblaven tradicionals en llur entitat, cal preguntar-se: Quan serà el moment que aquella Directiva trobarà més escaient per portar a bon terme la catalanització de llur centre?

Si tenim una llengua nadiua que estimem i que fem sempre al parlar-nos, amb la qual sentim totes les nostres més íntimes vibracions; si la llum del nostre pensament flueix d'una manera espontànea en aquest llenguatge en el que ens ensenyarem a dir les primeres paraules; si l'oficialitat del català és reconeguda i si en un mateix centre hi conviuen republicans francament catalanistes, ¿perquè no avançar-se d'una vegada al fet de catalanització que forçosament ha de venir un cop Catalunya sigui la mestressa de la seva autonomia? Per altra part ¿qui pot negar el deure contret amb la pròpia decència de bons catalans, de reivindicar amb l'honor que es mereix aquesta llarga postergació inferida a la nostra pròpia parla?

Cal esperar que la consciència catalana es desvetlli d'aquest ensopiment que intoxica la reacció centrista, i que aquest moment que esperem amb

tant dalé, arribi tot seguit. Solament allavors podrem vantar-nos d'haver desgreujat aquella llassada barrada que ostentava el símbol, d'una significació més fictícia que real.

En el centre "Fraternidad Republicana Autonomista", el prop passat diumenge dia 14, a les 9 de la vetlla, donà una conferència l'advocat i diputat per aquesta circumscripció, afiliat al partit Radical senyor Josep Puig d'Arsper. L'orador, que fou diferent vesgades aplaudit en el transcurs de la seva peroració, a mes de desenrotllar el tema "La Consolidació de la República", donà compte de quina havia estat la seva posició personal, així com la del seu partit i demés diputats de la circumscripció de Girona en els debats més transcendents haguts al Parlament.

Entre els concurrents hom hi veié representacions dels agrupaments radicals de Cassà de la Selva i Girona.

La vaga general decretada pels sindicats adherits a la C. N. T. com a protesta per la deportació dels més significats elements de l'últim moviment revolucionari, ha tingut ací un fracàs com a tot arreu. Totes les fàbriques treballaren normalment, i en la majoria d'elles, hi acudí el personal en totalitat. L'escas nombre d'obres que la secundaren recorriren tranquil·lament pels carrers i els afores sense que ni la més petita manifestació o cacció desentonés de l'ordre i civilitat a que ens té acostumats la classe treballadora de Llagostera.

Corresponsal.

Escriuen de Banyoles

En la nostra ciutat passà del tot desapercebuda la vaga general del dia 15. Es treballà com de costum en totes les fàbriques i tallers i cap senyal s'obrí de la commoció social que trastornà per un dia la vida de tants pobles de la nostra terra. L'obrer banyolí, que sent com els altres les inquietuds i fretures per un millorament social, ha demostrat una vegada més, posseir aquell bon seny característic de la nostra raça que tantes lloances ha meregut, i que fa possible la coordinació harmònica de treball honorat i digne amb la lluita constant, organitzada, i si cal enèrgica, per la consecució d'un major benestar moral i material. El nostre obrer, sortosament per ell i per nosaltres, ha rebutjat sempre els ideals de redempció obrera que posen els cervells en ebullició i encenen el cor de passions tèrboles i deliris de destrucció, creadors d'odis i de rencors entre el capital i el treball i causa de totes les perturbacions ciutadanes que tant mal causen a la economia i la vida dels pobles.

Des d'aquestes planes felicitem als obrers banyolins per la seva noble actitud durant el dia 15, i els felicitem com obrers i com a ciutadans digníssims de la República.

Corresponsal

Gràfiques DARIUS RAHOLA. - Girona

PRIMERA ENQUESTA DE VIBRACIÓ

QUESTIONS:

- 1.ª DE QUINA MANERA CONCEBIU LA DIVISIÓ POLÍTICO-ADMINISTRATIVA DE LA CATALUNYA AUTÒNOMA.
- 2.ª DE QUINA MANERA CONCEBIU LA DIVISIÓ POLÍTICO-ADMINISTRATIVA DE L'AVUI "PROVINCIA" DE GIRONA.

Les respostes que ens siguin trameses espontàniament seran publicades, sempre que reuneixin un mínim de condicions literàries i de breu, i vagin degudament signades.

VIBRACIÓ

SETMANARI CATALANISTA REPUBLICÀ

El senyor que
viu a carrer de
es subscriu al periòdic.
(data)

EL SUBSCRIPTOR,

Senyor Administrador de "Vibració" - Forç, 6, baixos. - GIRONA